

lov, der vel endog maaſee kunde have gjort det nødvendigt, at der derom blev afgivet særegen Betænkning af et Udvalg. Thinget har ved at erklære, at Sagen strax ſkulde gaae til 1ste Behandling, ſom det forekommer mig, erklæret ſig for den modsatte Mening; men jeg anſeer det dog for min Pligt, hvad enten det maatte udøve nogen Indflydelse eller ikke, fortelig at fremsætte min Anſkuelse om det særegne Forhold, ſom efter min Mening er tilſtede ved nærværende Finantslov. Det vil da være Medlemmerne af Thinget klart, at vi denne Gang ikke alene bevilge for os ſelv, men ogsaa for begge Hertugdømmerne (Hør!); thi, naar vi bevilge en Sum med $\frac{2}{5}$, da ere med det Samme de $\frac{2}{5}$ bevilgede for Hertugdømmerne. Jeg nægter ikke, at det er ret ſmukt ſjukt i Budgettet, det træder ikke særdeles klart frem, men det forholder ſig dog i Virkeligheden ſom jeg har ſagt; men det, at vi ſaaledes til alle Fælles-Udliggende, naar vi bevilge $\frac{2}{5}$ af den forlangte Sum, tillige bevilge en Sum for Hertugdømmerne, er i og for ſig ikke ønskelig. Man maa nemlig beſtandig ønske at bevare den Magt, ſom tilkommer Gen, i dens fulde Udſtrækning; men en Udvidelse af denne Magt udover den egentlig naturlige Grændſe er i og for ſig ikke ønskelig, og det vil altsaa heraf ſees, hvor nødvendigt det er, at et Fælles-Organ for hele Monarkiet ſkaffes tilveie ſnareſt ſkee kan, da dette Forhold i og for ſig ikke kan Andet end medføre ſtore Ulemper. Vel er jeg overbevist om, at Thingets Medlemmer ville ſtræbe efter at iagttage ſtræng Retfærdighed ligeoverfor Hertugdømmerne; men ſelv om man anerkjendte denne Stræben efter Retfærdighed og Upartiffhed hos os, ſaa vilde det dog ikke kunne være Andet, end at denne blot formelle Side ved Sagen, at vor Bevilling medførte beſtemte Udgifter for andre Landsdele, maatte fremkalde en Stemning, ſom ikke kunde være ønskelig. Der er desuden andre Punkter i den foreliggende Finantslov, ſom heller ikke forekomme mig at være heldige. Vi have her en Deling, hvorved Noget ſiges at være Fælles og Andet kun at vedkomme de enkelte Statsdele; denne Inddeling, ſom ikke alene vedrører Udgifterne, men ogsaa Indtægterne, har jo en meget ſtor og væsent-

lig finantſtel Betydning for de forſkjellige Landsdeles indbyrdes finantſtelle Stilling. Vel er denne Afgjørelſe kun foreløbig (Eſcheruing: Hør!), vel kan den ikke medføre nogenſomhelſt Følger for Fremtiden; men det kan dog ikke være Andet, end at en ſaadan foreløbig Deling mellem hvad der er Fælles og hvad der er ſærſkilt maa gjøre et mindre godt Indtryk, naar den kun udføres under Medvirkning af en Repræſentation, ſom i ſin nuværende Skikkelse kun vedkommer en enkelt Landsdeel. Naar jeg ſkal udtale min beſtemte Mening, ſkjønner jeg ikke rettere, end at man, hvis man gjennem en Række af Aar vilde vedblive paa en ſaadan Maade at forelægge Finantslove, vilde udføre megen Sød til Misnøie og bidrage til at ſønderlemme Monarkiet. (Hør! Hør!). Jeg erkjender det for i høi Grad ønskelig, at et Fælles-Organ, der i Sandhed kan bevilge Fælles-Udgifter for hele Monarkiet, kommer iſtand, ſaaſnart Omſtændighederne tillade det (Hør!). Hvorvidt Ministeriet muligviis kunde have fremskyndet Danſen af et ſaadant Fælles-Organ, er efter min Mening et Spørgsmaal, ſom ikke foreligger her; men jeg har troet det nødvendigt at indſkarpe, at det er ønskelig, at Fælles-Organet for hele Monarkiet tilveiebringes ſnareſt muligt. Gjennemlæſer man Finantslovudkastet, ſaaledes ſom det nu foreligger os, ſaa gjør det et beſynderligt Indtryk beſtandig] at ſee diſſe $\frac{2}{5}$ og $\frac{2}{5}$, og $\frac{2}{5}$ og $\frac{2}{5}$ møde os og træde op igjen paa hver Side. Det er, ſom om Landet var deelt i to Dele, hvoraf den ene havde $\frac{2}{5}$ og den anden de andre $\frac{2}{5}$ at udrede; det er, ſom om det var et Unionsbudget, der forelaae os, og ikke et Heleſtatsbudget. Det forekommer mig imidlertid, at der idetmindſte paa enkelte Punkter er ſaadanne ſæregne Forhold tilſtede med Henſyn til Slesvig, at man ogsaa i Budgettet kunde have ladet dette ſæregne Forhold træde frem, for Exempel med Henſyn til Univerſitetet; jeg haaber imidlertid, ja, jeg er overbevist om, at Finantsministeren ikke opſtiller et ſlesvigholſteens Budget ligeoverfor et danſk, men at han har et ſæregt ſlesvigſk og et ſæregt holſteens Budget, ligesom han har et ſæregt danſk. Jeg haaber — jeg tør ogsaa her ſige,